

Ο Ευρωπαϊκός Πυλώνας Κοινωνικών Δικαιωμάτων και οι θέσεις των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων

Στις 8 Μαρτίου 2016, με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ξεκίνησε η δημόσια διαβούλευση για την κατάρτιση ενός προκαταρκτικού σχεδίου για τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων. Η διαδικασία διαβούλευσης θα έχει ολοκληρωθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, και η υποβολή της τελικής πρότασης της Επιτροπής αναμένεται στις αρχές του 2017.

Σε ανακοίνωση της η Διεθνής Οργάνωση εργασίας αναφέρει για την κατάσταση που έχει να αντιμετωπίσει ο μελλοντικός πυλώνας: *“Βλέποντας τους βασικούς δείκτες, για την ανεργία, τη φτώχεια και το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, η νέα μελέτη της ΔΟΕ (Χτίζοντας ένα κοινωνικό πυλώνα για την ευρωπαϊκή σύγκλιση) έδειξε ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ είτε αποκλίνουν δραματικά από άποψη κοινωνικο-οικονομικών επιδόσεων είτε συγκλίνουν ως προς την χειροτέρευσή τους. Όπως αποδεικνύεται από τα στοιχεία για την αγορά εργασίας και τους δείκτες κοινωνικών συνθηκών, η χρηματοοικονομική κρίση έχει διευρύνει το χάσμα μεταξύ των χωρών της ΕΕ. Χαρακτηριστικά, ενώ το 2007 η αναλογία της υψηλότερης με τη χαμηλότερη ανεργία στην ΕΕ ήταν περίπου 3 προς 1 (μεταξύ Σλοβακίας και Δανίας), τα πιο πρόσφατα στοιχεία δείχνουν μια αναλογία που υπερβαίνει τους 5 προς 1 (Ελλάδα / Γερμανία).»* Κεντρικό συμπέρασμα της έκθεσης είναι ότι ο Πυλώνας Κοινωνικών Δικαιωμάτων και η ενίσχυση του Κοινωνικού Διαλόγου στην Ευρώπη θα συμβάλει στη μείωση αυτού του χάσματος.

Οι θέσεις των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων για τον Πυλώνα:

Η ETUC με ψήφισμα της Εκτελεστικής της Επιτροπής (με τίτλο εξισορρόπηση της ευρωπαϊκής στάσης στο ζήτημα των θεμελιωδών δικαιωμάτων) το Μάρτιο του 2015 παρουσίαζε αναλυτικά τις θέσεις της και έθετε ως βασική προϋπόθεση την επανεξέταση του Ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου στο ζήτημα των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Βασική κατεύθυνση της Συνομοσπονδίας είναι ότι πρέπει να αναγνωριστεί η υπεροχή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ώστε να μην υπάρχουν ασάφειες ως προς την προτεραιότητα των διάφορων εθνικών, διεθνών και ευρωπαϊκών διατάξεων. Ανέφερε χαρακτηριστικά ότι το θεσμικό πλαίσιο δικαιωμάτων (οι διατάξεις του Ευρωπαϊκού δικαίου και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα ανθρώπινα δικαιώματα και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και των συμβάσεων της ΔΟΕ) όπως ισχύει μέχρι σήμερα δημιουργεί ασάφεια για την προτεραιότητα που έχουν οι υποχρεώσεις των κρατών ενώ πολλές φορές στο

διεθνές δίκαιο υπάρχουν αντικρουόμενες δεσμεύσεις. Επιπλέον το ψήφισμα ζητούσε οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά τα διεθνή εργαλεία για τη βελτίωση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως αυτών που ορίζει η ΔΟΕ και υποστήριζε την προσθήκη ενός «Πρωτοκόλλου κοινωνικής προόδου» στη Συνθήκη, ώστε να δίνεται προτεραιότητα στα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα έναντι των οικονομικών ελευθεριών.

Σε πρόσφατη έκθεση του το ETUI (Ινστιτούτο των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων), σχετικά με τη νομική φύση και τη δεσμευτική ισχύ του πυλώνα, εξηγεί αναλυτικά ότι αυτή παραμένει ασαφής: σύμφωνα με την πρώτη ανακοίνωση, της Επιτροπής για τη δημιουργία ενός Πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, ορίζονταν ότι θα πρέπει να αποτελέσει ένα «πλαίσιο αναφοράς για την παρακολούθηση της απασχόλησης και των κοινωνικών επιδόσεων των κρατών μελών το οποίο θα καθοδηγεί τις μεταρρυθμίσεις». Η διατύπωση αυτή διαφέρει από αυτή που χρησιμοποίησε το Σώμα των Επιτρόπων κατά τη συζήτηση του προσανατολισμού του Πυλώνα, που έκανε λόγο για ένα νομικά δεσμευτικό, αυτόνομο έγγραφο, νομικής φύσεως, που θα καθορίζει τις βασικές αρχές και τις κοινές αξίες σε επίπεδο ΕΕ». Η έλλειψη σαφήνειας σχετικά με τη νομική φύση του πυλώνα και τις σχετικές συνέπειες της εφαρμογής του - ιδίως από την άποψη της «νομικής ισχύος» του στο να στηρίξει ή να ξεκινήσει μεταρρυθμίσεις - δεν δημιουργεί τη νομική βεβαιότητα που απαιτείται άμεσα για περαιτέρω πρόοδο στον τομέα της προστασίας των κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Επιπλέον σε άλλο σημείο της έκθεσης του Etui σχετικά με τις προθέσεις της επιτροπής, αναφέρει: *η ανακοίνωση δημιουργίας ενός Πυλώνα Κοινωνικών δικαιωμάτων όπως παρουσιάστηκε από την Επιτροπή είναι περισσότερο στο πνεύμα των οικονομικών προτεραιοτήτων της ενιαίας αγοράς παρά σ' αυτό ενός κοινού ευρωπαϊκού προαπαιτούμενου στη βάση των κοινωνικών δικαιωμάτων. Η Επιτροπή ξεκίνησε με μια μη πειστική επιχειρηματολογία περί ανάπτυξης μιας «κοινωνικής οικονομίας της αγοράς με υψηλό βαθμό ανταγωνιστικότητας», στην οποία, όμως, τα εργασιακά τα κοινωνικά δικαιώματα δεν αναφέρονται ως ουσιαστικά στοιχεία της διαδικασίας συντονισμού της ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής αλλά, ως αν να προκύπτουν αυτόματα από την οικονομική ανάπτυξη.*

Κατεβάστε την έκθεση του ETUI [εδώ](#)

Κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ σε διαμαρτυρία ενάντια στην πολιτική Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κυβέρνησης

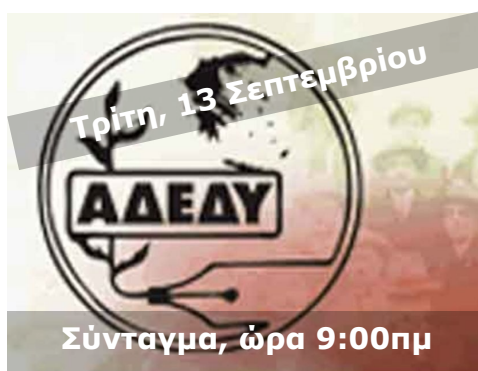
(Ακολουθεί ΔΤ της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, 8/9)

Αυτή την περίοδο, σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε εξέλιξη μια **άγρια επιδρομή ενάντια στα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών.**

Στη χώρα μας, τη στιγμή που οι συντάξεις συντρίβονται, τα όρια συνταξιοδότησης τείνουν να ευθυγραμμιστούν με το όριο θνησιμότητας, με εκατομμύρια πολίτες να είναι καταδικασμένοι στην εξαθλίωση και στη φτώχεια, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διοργανώνει «φιέστες» που αφορούν στα «κοινωνικά δικαιώματα και την προάσπισή τους»!!!

Είναι, τουλάχιστον, υποκριτικό από τη μία να ψηφίζονται σκληρά μέτρα λιτότητας, η φοροεπιδρομή να θερίζει όλα τα νοικοκυριά, η ανεργία να μαστίζει το μεγαλύτερο ποσοστό του

πληθυσμού, να δρομολογείται η **κατάργηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, να καταργούνται οι Συλλογικές Διαπραγματεύσεις και οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, να ιδιωτικοποιούνται Δημόσιες υπηρεσίες και αγαθά,** να ξεσπιτώνονται οικογένειες, να αυτοκτονούν απελπισμένοι συνάνθρωποί μας κι απ' την άλλη να

καλούμαστε να συμμετέχουμε σε Δημόσια διαβούλευση που οργανώνει

η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις κοινωνικές πολιτικές.

Ευρωπαϊκή Ένωση και κοινωνικά δικαιώματα είναι, πλέον, έννοιες μη συμβατές.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καλεί τα μέλη του Γενικού Συμβουλίου της και τα Δ.Σ. των Ομοσπονδιών και των Σωματείων να δώσουν το παρόν την **Τρίτη, 13 Σεπτεμβρίου 2016 και ώρα 9.00πμ, έξω από τα γραφεία Ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου** (Βασ. Αμαλίας 8), για να δηλώσουμε έμπρακτα την αντίθεσή μας απέναντι στην υποκρισία της Κυβέρνησης, που σύμφωνα με τις επιταγές και οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΟΝΕ εμπαιζει τους πολίτες αυτής της χώρας και βάζει ακόμη μια ταφόπλακα πάνω στον ήδη διαλυμένο κοινωνικό ιστό της.

«Συνδικαλιστικά Δικαιώματα... Τίποτα δεν είναι πλέον δεδομένο» Καμπάνια υπεράσπισης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων & ελευθεριών

Η πρόσφατη καμπάνια με σύνθημα «**Τα συνδικαλιστικά δικαιώματα είναι ανθρώπινα δικαιώματα**» που οργανώθηκε από την ETUC με την συμμετοχή πολλών ευρωπαϊκών οργανώσεων έχει ως στόχο την κινητοποίηση των ευρωπαίων πολιτών **στην προάσπιση των κεκτημένων συνδικαλιστικών δικαιωμάτων** και ελευθεριών και άμεσο αίτημα τη **δέσμευση των μελών του ευρωκοινοβουλίου** ότι θα τα σεβαστούν και θα τα προωθήσουν στο πλαίσιο των εργασιών τους σε όλες τις νομοθετικές και πολιτικές διαδικασίες της ΕΕ. Μέχρι σήμερα 138 μέλη του Κοινοβουλίου υπέγραψαν το αίτημα της ETUC (η λίστα με τις υπογραφές [εδώ](#)). Σε σχετικό άρθρο της, η Συνομοσπονδιακή Γραμματέας Esther

Lynch εξηγεί χαρακτηριστικά: «Μπορεί να μοιάζει προφανές και αυτονόητο, ειδικά στην Ευρώπη όπου τα περισσότερα συνδικάτα χρονολογούνται από τον 19ο αιώνα, συμμετέχουν σε διαδικασίες κοινωνικού διαλόγου υψηλού επιπέδου, καίριων θεμάτων για πολλές χώρες. Και όμως τα σημερινά δεδομένα μας δείχνουν ότι αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα—και οι εκπρόσωποί τους—δέχονται στοχευμένες επιθέσεις από κυβερνήσεις και εργοδότες. Σε ολόένα και περισσότερες χώρες στην Ευρώπη, στη ΜΒ, στο Βέλγιο, στη Φινλανδία, Γαλλία, Ιταλία, Ελλάδα και Ισπανία έχουμε περιπτώσεις επιθέσεων και φυλακίσεων συνδικαλιστών. Ο κοινωνικός διάλογος εγκαταλείπεται και σχεδιάζονται νέοι νόμοι που κάνουν

όλο και πιο δύσκολη την οργάνωση συνδικαλιστικής δράσης. Το πρόσφατο παράδειγμα του συνδικαλιστικού νόμου στη Βρετανία είναι χαρακτηριστικό: μετά από μήνες άσκησης πιέσεων από την Βρετανική Συνομοσπονδία ([TUC](#)) και τη δράση των συνδικάτων η κυβέρνηση υποχώρησε εν μέρει σε ότι αφορούσε τους περιορισμούς που έθετε ο νόμος στη χρηματοδότηση των συνδικάτων (η συγκεκριμένη διάταξη υπονόμει τη δυνατότητα συνδικαλιστικής δράσης). Παρόλα αυτά ο νόμος εξακολουθεί να είναι απειλή για τις εργασιακές σχέσεις να υπονομεύει την αυτονομία των συνδικάτων, και το δικαίωμα στην απεργία. Η TUC συνεχίζει τον αγώνα της...»

Ολόκληρο το άρθρο [εδώ](#)

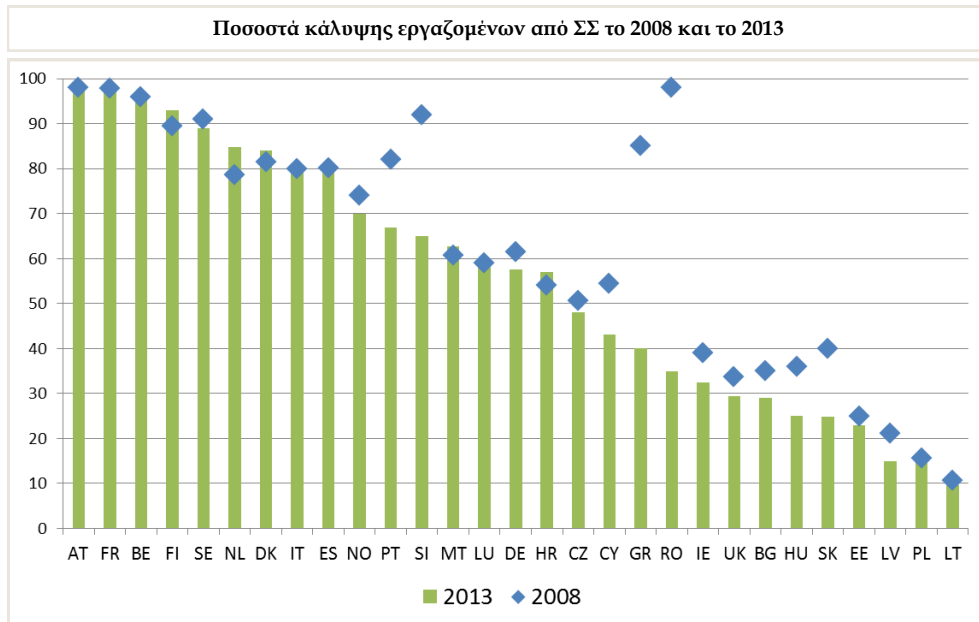
Στοιχεία για την εξέλιξη του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων στην ΕΕ– Στοιχεία Eurofound (9/2016)

Εθνικές εξελίξεις στις Συλλογικές διαπραγματεύσεις:

Στοιχεία που παρουσιάζονται στην ετήσια έκθεση που συντάσσει το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Εργασιακού Βίου στο κεφάλαιο που αφορά τις εξελίξεις στις συλλογικές διαπραγματεύσεις

πλήγμα, κυρίως ως αποτέλεσμα πολιτικών παρέμβασης στους μισθούς στο πλαίσιο επίτευξης δημοσιονομικών στόχων στις χώρες που επλήγησαν περισσότερο από την κρίση.

Σταδιακά οι όποιοι θετικοί οιωνοί για ανάκαμψη φαίνεται

- Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις - και ιδίως αυτές που συνάπτονται με τη μορφή *πολυεργοδοτικής διαπραγμάτευσης* - στον απόηχο της οικονομικής κρίσης και ως αποτέλεσμα κυβερνητικών παρεμβάσεων συμπίεστηκαν από πολλές απόψεις. Η τάση για μείωση του ποσοστού των εργαζομένων που καλύπτονται από συλλογικές συμβάσεις ήταν ήδη εμφανής πριν από το 2008. Τα κράτη μέλη με τα μεγαλύτερα ποσοστά μείωσης, είναι η Κύπρος, η Ελλάδα, η Ουγγαρία, η Πορτογαλία, η Ρουμανία και η Σλοβενία .

- Στη Γερμανία, η μακροχρόνια τάση μείωσης του ποσοστού των εργαζομένων που καλύπτονται από συλλογικές διαπραγματεύσεις συνεχίζεται. Ενώ υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι η μείωση αυτή είναι υπεύθυνη για την αύξηση της μισθολογικής ανισότητας.

- Επιπλέον εξελίξεις που επεκτείνονται σε όλη την Ευρώπη, είναι οι «εξωτερικές» παρεμβάσεις στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, η αποκέντρωση τους, η σταδιακή εξατομίκευση των όρων και η σταδιακή περιθωριοποίηση των κοινωνικών εταίρων.

-Το πρώτο μισό του 2015 υπήρξαν κάποια αισιόδοξα σημάδια ανάκαμψης των συλλογικών διαπραγματεύσεων ιδιαίτερα στις χώρες που δέχτηκαν το μεγαλύτερο

να διαψεύδονται καθώς στην φετινή έκθεση του το EurWORK, διαπιστώνει ότι:

«η μακροχρόνια μείωση στα ποσοστά κάλυψης είναι σαφής, σε ορισμένες χώρες η τάση αυτή επιταχύνετε . Τα συστήματα συλλογικών διαπραγματεύσεων σε πολλά κράτη μέλη έχουν υποβληθεί σε εκτεταμένες πολιτικές «εξομάλυνσης», όπως μέσω των μηχανισμών επέκτασης των ευκαιριών για παρέκκλιση από τους όρους των συμφωνιών και για μείωση του χρονικού ορίου κάλυψης των συμφωνιών.»

Κατεβάστε την έκθεση του EurWORK [εδώ](#)